

Els ajuntaments de CiU lideren l'oposició gironina A LA MAT!

Actualitat Girona | 26-11-2006 | 08:22

Una de les paradoxes més impactants de la polèmica sobre la línia de molt alta tensió que es projecta construir i que travessarà de nord a sud les comarques gironines és que la major part de municipis que s'hi oposen estan governats per CiU, formació que -juntament amb el PSC- és ferma defensora del projecte. Els alcaldes han creat l'AMMAT, associació que reuneix no només municipis afectats, sinó també els que simplement hi estan en contra, i que ja té 56 membres. La majoria, de CiU.

L'oposició creixent a les comarques de Girona contra la línia elèctrica de 400.000 volts que ha de connectar França i Espanya està formada sobretot per ajuntaments governats per CiU, una formació que curiosament ha defensat sempre aquesta interconnexió. Contradicció? Els protagonistes no ho veuen pas així, i mentre els alcaldes afectats s'escuden que la seva primera obligació, abans que seguir consignes polítiques del partit, és defensar el poble que representen, els barons convergents -en un exercici gairebé funambulista- opten per defensar l'autonomia dels seus edils, a la vegada que defensen la necessitat de la línia elèctrica projectada. En una doble pirueta que els serveix per desmarcar-se del govern, però, assenyalen que els arguments que aquest usa per defensar la línia -TAV, teixit industrial gironí- són falsos, i que amaga la veritable raó, que no és altra que el dèficit energètic que arrossega Catalunya, només solventable amb l'adquisició d'electricitat a l'Estat francès. I per què s'amaga aquesta raó? Segons Oriol Pujol, responsable de la comissió d'Energia de CiU, «perquè bona part d'aquesta electricitat que s'adquirirà a França prové de centrals nuclears, i això no queda bé reconèixer-ho».

Les raons de l'oposició

Però anem a pams. La necessitat de construir una interconnexió elèctrica de 400.000 volts entre Catalunya i França és un dels temes en què coincideixen els dos grans partits catalans, CiU i PSC. L'envergadura d'una línia d'aquest tipus no va trigar a trobar una forta oposició, especialment entre els municipis gironins pels quals hauria de passar. A possibles raons de salut de les persones que habiten a prop de les torres d'alta tensió, s'hi van sumar criteris paisagístics i de territori.

Paradoxalment, la majoria de municipis afectats (veure gràfic adjunt) estan governats per alcaldes de CiU, militància que no els ha impedit posicionar-se clarament i fins i tot manifestar-se, contra la línia elèctrica projectada. No només els municipis afectats són majoritàriament de CiU, sinó que també ho són la gran majoria dels 56 que -de moment- formen part de l'Associació de Municipis Contra la Línia de Molta Alta Tensió (AMMAT). Per formar part de l'AMMAT no és necessari

ser municipi afectat directament, sinó que és suficient estar en contra de la línia.

La major part de dirigents de CiU s'han manifestat en diverses ocasions favorables a la interconnexió, arribant fins i tot a criticar el Tripartit per les seves desavinences internes respecte al tema (PSC a favor, ERC i sobretot ICV, en contra) i per no impulsar més decididament el projecte.

Així, el mateix Artur Mas dubtava durant la passada campanya electoral que, en cas de guanyar, Montilla fos capaç de tirar endavant la línia d'alta tensió: «Si no ho ha fet com a ministre d'Indústria i amb totes les condicions a favor, com podem creure que ho farà com a president de la Generalitat». Per si hi hagués algun dubte sobre la posició de Mas i CiU en aquest tema, el mateix líder convergent declarava en una entrevista que «la línia elèctrica d'alta tensió per a la interconnexió amb França o del Quart Cinturó, són projectes prioritaris per a PSC i CiU i dels quals ICV-EUiA no en vol ni parlar».

No només Mas, també Duran i Lleida ha sigut clar, com quan, també en la passada campanya, parlava de possibles acords postelectorals PSC-CiU independentment dels pactes que es formessin, «per exemple, per tirar endavant aquells projectes d'infraestructures que tant ERC com ICV-EUiA han bloquejat en la present legislatura, com la construcció del Quart Cinturó, o la interconnexió elèctrica amb França». El mateix Duran parlava així el passat 3 de novembre, ja celebrades les eleccions, del govern que s'hauria de formar a Catalunya: «Un govern estable, fort, que no faci soroll i impulsi infraestructures com el Quart Cinturó, la interconnexió elèctrica amb França [...]». Fins i tot Jordi Pujol, expresident de la Generalitat i, no hi ha cap dubte, encara tot un poder fàctic en aquesta formació, el gener de 2005 en una entrevista a La Vanguardia, responia a la pregunta de què opinava dels que s'oposen a la línia d'alta tensió o al TAV dient que «això és un disbarat que el país no es pot permetre. L'obligació d'un govern és potenciar el desenvolupament, no frenar-lo. El desenvolupament ha de ser sostenible, però no es pot frenar». No només això, sinó que recordava que «si no es fa la línia d'alta tensió, la indústria i el turisme de Girona tindrà greus problemes de subministrament i no tindrem el TAV».

Independentment que el seu mateix fill, Oriol -expert de CiU en temes d'energia- rectifiqui l'expresident (veure destacat a la pàgina anterior), ni les seves paraules ni les dels altres dirigents del partit nacionalista han fet canviar d'opinió els alcaldes d'aquesta formació. Oriol Pujol no creu que això sigui una contradicció, sinó que es deu simplement a la «poca informació que el govern dóna als ajuntaments». En opinió del diputat convergent, «ningú no ha convençut els alcaldes de la necessitat de la línia ni que el traçat proposat sigui el millor». «Per tant, els alcaldes fan el que han de fer: defensar els seus pobles», remarca.

Pujol reconeix que probablement també en el govern de CiU es van fer «coses malament» en aquest tema, però considera que la poca informació que es facilita actualment als municipis afectats és «especialment greu».

En la seva opinió, els representants municipals d'aquestes poblacions «veuen que ningú de cap altra administració té interès a resoldre els seus problemes, i és lògic que acabin optant per fer-ho ells». En definitiva, argumenta el diputat convergent «el problema és que no s'ha convençut la gent de la necessitat d'aquesta línia».

Més interconnexions necessàries

Perquè no quedi dubte de la seva postura, Pujol remarca que la interconnexió «és necessària», però a més argumenta que, si no es construeix, no tindria sentit haver realitzat amb anterioritat el tram Sentmenat-Bescanó, pensat precisament com a perllongació de la interconnexió.

Oriol Pujol no s'està tampoc de recordar que a Catalunya faran falta encara més interconnexions, si bé ja no elèctriques. Es refereix concretament a la interconnexió hídrica i a la gasosa, ja que Catalunya no disposa de prou aigua ni gas -«les reserves que tenim són per a dos dies»-, i s'hauran de construir més infraestructures per transportar-ne d'Europa, via França.

Fuente: Loste
Autor: Loste